

Za
4660

Za
4660

RECTOR
ACADEMIÆ WITTEBERGENSIS,
JOHANNES THILE,
MEDICINÆ DOCTOR, ANATOMES
AC BOTANICES PROFESSOR
PUBLICUS,
CIVIBUS ACADEMICIS
S.P.D.

LEGITIME
CERTANTI.

WITTENBERGÆ,

Typis Matthæi Henckelii, Acad. Typogr.

ANNO CHRISTI 1706 XXXVI.

a. 1
Præsentat. et
Joh. M. Junger
Affini
en ad. 1706

Hoc die, ante
hoc octiduum, advenit illud horæ, quo post
tot certamina pro divina veritate ac ortho-
doxia jam ultra sæculi dimidium suscepta ani-
mosè atque exantlata beneficio Agonothetæ
JESU, exclamare potuit Incomparabi-
lis Theologus, DN. D. ABRAHAM
CALOVIVS, Prof. Primarius, Collegii Theologici De-
canus, ejusdemque ut & Consistorii Ecclesiastici Senior, Ecclesiæ
Vvittebergensis Pastor, Generalis item Circuli Electoralis Epho-
rus huc usque longè meritisimus, Collega hæctenus illustris, VICI!

*Tentant sua prælia, corpus, mundus, & hostis,
Demon malus: hæc fugere, & fugare, par est.
Victoria segura, salubris, & quæta;
Victoria, quæ sola potest vera vocari,*

obtenta fide est ab ABRAHAMO nostro. Gratias agamus
Numini verendo immortales, quòd æternæ lucis copiam splen-
denti jubare ac inextinctum cœlestissimæ religionis sidus clemen-
tissimè indulgit, multo ab hinc tempore per BUGENHAGIOS,
seu POMERANOS, EBEROS, ÆGIDIOS HUNNIOS, LYSE-
ROS, MYLIOS, BALDUINOS, RÖBEROS, & CALOVIVS,
Antistites sinceros & gravissimos. Ne nunc de pluribus comme-
moremus, solus instar omnium LUTHERUS meruit Theander, ut
post centum quadraginta Annos, hebdomade superiori proximâ
expletos, recordemur sepulturæ Viri principis, à Rectore Academiæ
ad id temporis indictæ: *Non dubium est Reverendum Virum,
D. Martinum Lutherum, Patrem & Præceptorem nostrum cha-
rissimum divinitus excitatum esse, ad repurgandum Evangelii mi-
nisterium, & monstrandum Filium Dei, ut Deus immensâ mise-
ricordiâ subinde missis bonis Doctoribus Evangelii lucem Ecclesiæ
restituit, depulsis tenebris. Hoc beneficium Dei agnoscendum est,
& cum Deo habenda est gratia, tum verò amandi illi ipsi Legati*
cæ.

cœlestes. - Doleamus igitur, eum ex hac nostrâ consuetudine evocatum esse, & oremus Filium Dei, Dominum nostrum **JESUM CHRISTUM**, ut Ecclesiam hanc clementer servet! Est profectò, quæ sollicitos nos reddat, rabies, ab Oriente pariter ac Occidente contrâ **JESUM**, & illius repurgatos confessores invalescens, nihil non ulterius ausura, uti ad conceptæ spei exitum consilia deducat immanissima. Nec pipulo hæ differendæ minæ, post paullò prodituræ, cum non sumes avertendo amplius, quantum erupturæ sint in tempestatem, quæ coagulantur passim, velut nubes. Effusissimo ardentis pietatis studio propitiandum Numen est, ut ἀπὸ μηχανῆς appareat, & ærumnis intercedat miserorum. Nos intereà ad exponendum vitæ cursum memorabilem Calovianum ferimur, per summa tantum capita, ob dicendorum molem, collecturi hæc, quæ more Academico, ad indictivi funeris programma revocari debent. Neque enim suo defuturus die, qui Caloviana merita deprædicet amplissimè, encomiastes est. Adspexit lucem Noster in Borussia Ducalis oppido Morungæ, horâ quasi primâ pomeridianâ, die sextodecimo Aprilis, Julian. comput. Anno Chr. cl. lxx. XII. Patre natus Nobili Spectatissimoque Viro, Dn. **PETRO Kalaw** / Serenissimis Electoribus Brandenburgicis Morungæ quondam Rationali Scribâ; Matreque Fœminâ Clarissimâ, **CATHARINA**, Morungani Consulis Prudentissimi, Dn. **DANIELIS Spieß** / filiâ, ex nobili **RADAVIORUM** genere oriundâ. Ominosum **ABRAHAM** nomen, quod in sacrosancto fonte reportavit, tacitos suggesit ipsi sæpè in adversis ac secundis rebus stimulos, ut veræ pietatis fideique semina imbiberet hoc citius, quò certiora in Parentibus exempla felicissimè imitabatur. Varia naturæ atque caluum obstacula opponebantur tenero; jam quippe infans obvolutus fasciis repertus extra cunas, aliorum deportatus: jam pulvinis tantum non ad suffocationem interclusus: jam sermonis usu expeditiore in octavum usque annum nondum adeò gavissus. Superavit omnia incolumis adgubernante providentiâ Cœlesti, & assiduo labore, cum suo opte genio, tum dexteritate formatoris optimè de se, de aliis non paucis meriti, Dn. **DANIELIS Ulichii**, compendiosiore methodo (quæ usu potius, quam præceptorum onere, per exercitia omnis generis & colloquia absolvitur,) instituentis. Artificium hoc
illi

illi æmulentur, qui per tot ediscendorum sæpenumerò absurdissimorum, certè minùs necessariorum, Labyrinthos & anfractûs excarnificare juventutem solent literariam. Mirificè profecit speciminibus scribendi, declamandi, transponendi, differendi, & agendi **ABRAHAMUS**; ut ætatis anno duodecimo amandaretur in Gymnasium Thoruniense, ac sub Viris aliquot celebribus (quos longum sit cum titulis & meritis adducere hic loci,) admirabiles progressus faceret. Non impar enim habitus Academiæ, missus est Regiomontum Anno clc **XXVI.** concreditusq̃ve patrociniò **VVEJERI**, Ordinis Philosophorum Senioris ibi olim venerandi, & Historiarum, acroasibus Domini **SAMUELIS FUCHSII**, Eloquentiæ Prof. Publ. Clariss. **KRACKOVICIO**, **FABRICIO**, **SAMUELI BOHLIO**, **WEGGERO**, & **EIFLERO**, Academiæ Regiomontanæ Patribus tum Celeberrimis adhærens perindustrius in publico auditor & privato; ut natus annos vix septendecim non sine plausu pridè, quàm Genitrix damnata voti (nam id semper in optatis habuit,) beatè exspiraret, concionaretur. Per sex annos integros communis convictorii Electoralis usus liberalitate retulit non simplex beneficium à Borussia Supremo ac Augusto Duce, **DN. GEORGIO VVILHELMO**, Imperii tum Septemviro; à quo, cum Fratre amantissimo, majore natu **FABIANO**, non solum stipendio perpetuo, quoad studiis navaret operam, sed & Nobilitate, pluribusq̃ve auctus dignitatibus clementer fuit. Lingvis Romanæ, Græcæ, ac Orientalibus, prætereà Philosophiæ Theoreticæ, imprimis Physicæ, ut & Mathesi sedulò incubuit, ad ornamentum usq̃ve. Gloriarì suo quodam potest privilegio Borussia præ cæteris Germaniæ provinciis Regnisq̃ve exteris, de Mathematicorum principum, **COPERNICI**, **HEVELII**, **EICHSTADII**, **KRÜGERI**, **LINEMANNI**, excellentiâ & numero. *Linemanni*, inquam, ita usus est familiaritate, ut se totum atq̃ve diu illi traderet, conjungeretq̃ve lectiones publicas frequenter **DN. D. DANIELIS BECKERI**, Medici ac Physiologi insignis, & Botanicen simul excoleret. Nec intra se abscondidit tot conquisitas doctrinarum ac scientiarum opes; vertit in aliorum usûs, & exeruit legendo, disputando. Philosophicos honores reportavit à Spectabili **WEJERO** suo, Anno clc **XXXII.** ornatus hoc epiphonomate:

Non-

Nondum complēsti qui bis duo lustra, Magister

Audis, post quintum non mihi Doctor eris?

Haud multò post ab Ordine Philosophorum benevolentissimè receptus inter reliquos adscriptos nobilem ambivit famam editis ex omni Mathematicarum rerum penu quæstionibus, cum applausu Linemanniano inter admiranda Philosophica relatis. Prolixissimus & non unius clepsydæ futurus labor esset, si tabellas, disputationes, methodos, collegia (nam minima non curat Prætor,) variosqve alios tractatûs sigillatim nunc delineare niteremur. Theologica, in quorum decus indies enitescibat, usque ad invidiam, tangemus potiùs. Theologorum summi per Borussiam æstimabantur isthoc tempore potissimum JOHANNES BEHMIUS & MYSLENTA COELESTINUS, Doctores atqve Professores Montis Regii egregii. Ab horum informationibus privatis publicisqve acroasibus pendeat Noster ac elaborabat enixissimè, ut verteret in succum illas & in sanguinem. Adjutus horum etiam præsidio suscepit, post communes locos Theologicos, adversus homines schismaticos hæreticosqve (verbi gratiâ *Rathmannum, Pontificios, Socinum, Crellium* & similes, illustres controversias; asseruit *ὀρθοδοξίαν* de *SS. canone*, de *Confessione Augustana*, de *Epistola ad Romanos*; & quis omnia enumeret? Non sicco tamen præteriri pende debet specimen insignis *Stereomatis de Testamento Christi*, quod Theologorum approbatione plurimorum *ἀντιλέγοντι* opposuit *D. Bergio*, Seniori juvenis annorum nondum duodeviginti. Solent aliàs ingenia præcocia ætatem ferre rariùs; sed adversus corporis animiqve mala omnis generis duratus genius CALOVIO, torosa membra & compactæ vires, indulgentiâ cœlesti. A radice dedit fruticem, ab illo ramos, ab his fructus. Imitare diligens posteritas! à summa luce ac diluculo ad ingruentes tenebras immorabatur libris, literis, & meditationi, puer, adolescens, juvenis, Vir, Senex. Juventutis hæc præludia tam luculenta effecerunt, ut magnoperè conspiceretur brevi. Perillustris sanè ac Generosissimus Imperii *SS. Liber-Baro & hæreditarius Dapifer*, JOHANNES ALBERTUS de *Walturg*, Generosâqve indole Nobilissimi agnati de *DETTAM*, *DN. GEORGIUS ABEL*, & *DN. JOHANNES DIETERICUS*, illius

B

fidei

fidei ac ephoriæ sunt à Maximis Parentibus commissi, ad religionis incorruptæ sacra atqve ad Philosophiæ Lingvarumqve necessariorum fontes adeò feliciter adducebantur, ut & annis procedentibus in magna Prusiæ columnina evaderent, & animorum recordatione gratâ non agnoscerent solummodò, sed modis quoq; omnibus pensarent studia Caloviana. Operam dederunt nempe, ut magnifico Electorali Brandenburgico stipendio & viatico cumularetur amplius, & cû exteris in visere Academiis, *VVittebergensem & Salanam*, propter *HULSEMANNUM, GERHARDUM, LYSERUM*, aliosqve Professores inclytos constituisset apud animum, ad Theologiæ absolvendum cursum, intra patriæ ac vicinarum regionum limites, ob bellicos *ἀλλοπροσάλλας* per Germaniam penè universam motûs, retineretur. Anno cl̄o l̄c XXXIV. Septembri mense cum systaticis profectus literis *Rostochium*, Patronum hospitemqve sibi concinnavit Seniore principem Theologum, *D. JOH. QVISTORPIUM*; favore hujus plurimùm adjutus, spacium triennii, quod exegerat hâc loci, tam utiliter impendit, ut scholis, disputationibus, scriptisqve Philosophicis ac Theologicis, privatim publiceqve editis, plenissimo ad famæ nobilis celebritatem gradu grassaretur. Inde prodierunt subtilissimæ ad generales artium ideas utiles scientiæ, *Ontologia* scilicet, *Gnostologia & Noologia*; quæ non solum in medio *rosarum* suaviter odorem exhalârunt, sed & ad ultimum Septentrionis angulum, quâ finis est barbariei inter *Hyperboreos*, fragrantia non parùm diffuderunt. nam in *Finnlandia* Athenæo *Aboënsi* typis publicis recusæ perhibentur. Anno cl̄o l̄c XXXVI. excurrit aliquantò latius *Stralsundam, Gryphisvvaldiam, Soram, Fridericiburgum, Rotschildam, Hafniam* profectus, magna nomina, *ZEÆMANNOS, KRACKEVIZIOS, RESENIOS, BROCHMANNOS, CHRIST. MATTHIÆ, BATTOS*, Professores ac Theologos invisit; quorum & consiliis per mare regyavit Balticum in Universitatem patriam, exceptus choris musicis (quod genus plausum publicum signare creditur,) à Studio sa juvenute. Anno mox infecuto, die XXII Junii, solenni ceremoniâ Theologiæ Doctor à *QVISTORPIO* renuntiatus Seniore in *Rosario Megapolitano*, & Assessor Ordinis

dinis Theologorum merito receptus suo apud Regiomontanos fuit. Jam anticipaverat virilis ætas *ABRAHAMI*, & plus quàm virilia tentaverat. *Arminianos, Reformatos, Pontificios, Socinianos*, provocabat, refutabat, nec refugiebat *BERGIOS* libellis voluminibusq̃ve sat prolixis. *NICOLAUS HUNNIUS*, ab eruditione solidâ, nervosâ, & integritate vitæ inter ornamenta seculi ponendus, hortabatur Nostrum, ut *Photinianos* callidos Sophistas, *Ostrodum, Crellium, Socinum* ipsum, confidentiùs aggredere, & non dubiam ab his polliceretur sibi palmam. Propiùs cum his congressus in Polonia vicina publicatis, sæpeq̃ve ad pluteum examinatis scriptis, vasto & insigni pedetentim opere crescentibus invasit, stravit, contuditq̃ve monstra. Anno clo. lxx. XXXIX. mense Junio ad Professionem Theologicam vocatus à *Rostochiensibus*, non quidem apparere abnucebat, nihilominùs dimitti, propter patriæ salutem, beneficiis tot quoq̃ve obligatus Principalibus, haud potuit, fatente à cancellis Brandenburgicis consiliisq̃ve primis Administris. Nec ingrata reticere mente debet Magnanimitas Augusti Electoris, Serenissimi nimirum Ducis Prusis ac Domini, DN. GEORGII VVILHELMI, qui consentientem in CALOVIIUM benignitatem pariter ac liberalitatem fovit, & innumereis alumnum suum subditumq̃ve beneficiis Clementiæq̃ve radiis ornavit. Quæ cum dissimularet Nostrer neutiq̃vam, tum Academia hæc modestissimè agnoscit, gratiasq̃ve eo nomine humilimas Electorali Domui exsolvit, & HEROI in Germania, ob Generositatem, merita in suas non solum provincias latè patentes, sed in Imperii totius Principatûs atq̃ve ditiones illustrissimas, *Incomparabili, & Alteri ACHILLI, Potentissimo Octoviro ac Domino, DN. FRIDERICO VVILHELMO*, fausta omnia, & quæcumq̃ve Boni Principis vota esse possunt, pacem diuturnam, regimen exoptatissimum, longævitatem seram serio precatur, & illius gratiam feliciori omine in posterum exambit. Neq̃ve obiter recogitanda tanta totq̃ve bona. Parum videbatur tutelari illi DEO, ABRAHAMUM suum per tot annos pascere ad satiem, muneribus & ordinariis, & extra ordinem beare; addere Doctoris & Nobilitatis titulos,

insignia, immunitates, sumptus, & honestiora munia decrevit. Erat in facili concludere, quid facto esset opus? Deprecatus igitur Rostochiensem spartam, prætulit, quam minimè speraverat Theologiæ extraordinariam Professionem, & inaugurali disputationis publicæque lectionis actu ita initiavit, Anno clō Iōc XL. ut in consessu Aulæ Procerum solenni Academicoque BERGIUM multiplicis convinceret erroris, *Kircheri*, *Newwaldii*, *Baumgartii*, ac *Schefferi* masculè coarguens excessus. Partes sic administravit reliquas, ut Decanus semel iterumque factus, sui Ordinis statuta recenseret, à Serenissimo commissis rebus in Ecclesiis districtus *Sambiani* visitandis operam locaret sedulam. His modis longè didita ipsius fama nobilissimum Emporium implevit *Gedanense*, ut eodem vocaretur ad Professionem Theologicam, Gymnasii, & primarii Ecclesiastæ moderamen. Hoc cum foret statu, nihil ejus unquam intermisit, quod ad incrementa scholæ inclytæ, religionis orthodoxæ sanctitatem, adversantium *Syncretistarum* maximè, confusionem facere videri poterat. Anno clō Iōc XLV. *Thorunii* conventus instituebatur Theologicus; huc (cum quisque cogerentur acutissimus,) Magnifici Senatus nomine missus Noster novaturientium prurigne animadversâ, pro *Confessionis Augustanæ* veræ sociis pugnavit animosè, ac vulgavit scripta pro Saxonice Præsulibus. Criminosisimè insectabantur ipsum inde in Polonia Summates quidam, accusabant & in Patria devoti partibus *Samaritanis* novis. Rescribebat acriter, calumniantium iniquitates depellendo, & testatiorem sui undique memoriam efficiendo. Hæc dum agebantur, contigit divino nutu, ut à Serenissimo SAX. ELECT. Divo JOH. GEORGIO PRIMO, VVittebergam ritè peteretur ad Professionem Theologicam, & loco quidem tertio vacantem, mense Julio, Anno clō Iōc L. cum minimè opinaretur talia. Secutus jussa Numinis, quantumvis inter omnis penè ordinis & sexus vota ac lamenta, valedixerat *Dantisco*, & affectâ valetudine (ut de supremis in Borussia occiperet jam laborare,) FABIANO comite fraterno, viæ se commiserat, cum Coniuge, cum liberis suavissimis, Octobri mense salvus & incolumis huc veniens, exceptus simul honori.

norificè à Patrum Civiumq̄ve concione. Liberalitatem sum-
mus Pater Patriæ ac singularem copiam favoris Principalis non
promissionibus duntaxat, sed reapse confirmavit per amplissi-
mas largitiones. Anno insequente declaratus etiam Ecclesia-
sticus Senator Consistorialis, & mox Generalis Ephori, R O B E-
R I excellenter meriti, vicarius ex parte. Anno autem quinq̄va-
gesimo secundo, post Antecessoris optimi beatum obitum le-
gitimè ab Academia, Senatu, atq̄ve Civitate lectus Pastor ad Pa-
rochiale Templum, & à Potentissimo SAXONIÆ Principe ad
Superintendentis Generalis dignitatem in hoc circulo evectus
gratosè fuit. Præsentissimum amoris & honoris magni argu-
mentum erat, quòd biennio vertente post, die Februarii deci-
moquarto hîc ab ipso *Electoratûs Saxonici tum temporis Here-
de, Principe sanctissimæ memoriæ, ac Domino, DN. JOH. GE-
ORGIO SECUNDO*, solennissimè deduceretur ad inaugura-
tionem. Quantâ fide, quanto animi fervore studioq̄ve adim-
pleverit tot functiones Ephori, Pastoris, Professoris, Senatoris
sacri, & Presbyteri à tot Theologis, Collegiis, Potentioribus con-
sulti, breviter edisseri haud potest. Curæ, conciones, lectiones,
disputationes, libri, vasta opera, negotia alia tantum non infi-
nita à commissis, visitationibus Ecclesiarum, rationibus haben-
dis, examinibus privatis, publicis, inauguralibus Candidato-
rum actibus, consiliis profecta Academicis, loqvuntur affatim
factura fidem. Mirum dictu, cum assiduus consumat alios,
exhauriatq̄ve vires labor, ipse illum aluit: nam major semper
ac vegetior à rebus durius cadentibus surgebat. Mirabilius, suf-
ficere tot posse scriptis manum hominis, per annos penè sexa-
ginta, cujus ope vis divina se tantoperè exeruit, ut, quod ad *Ve-
nusini* vatis verba (*vehere poemata plaustris*) alibi notavit *A-
cron*, scripserit tam multa, quæ advehere quis plaustris possit.
Longissimum enumeratu, & verborum quoque opus plaustris
foret, si singulis elogia operibus & titulos adscribere decoros li-
bris deberemus. Alius temporis institutiq̄ve fuerit conatus
hic; & postulat immensus labor pro cœlestibus Oraculis intel-
ligendis rectius solidiusq̄ve vindicandis, ut INCOMPARABI-
LIS CALOVIUS hoc etiam significatu audiat in posterum.
Bella gesit calamo tam animosè, ut cum pluribus non dubita-
ret congregari. Concordiam periculosis copulari modis contra
C sim-

simplicem S. S. veritatem constantissimè negabat posse; nec à suâ impetrabat mente unquam, ut vel lato digito discederet à publicâ Confessione. Restant multa insuper *avêndota*, de quibus judicare nostrum non est. Exigit necessitas, ne nimiam excreseat in prolixitatem scriptio hæc funebris, domestica, & quidem quam brevissimè id potest fieri, attingere; resectis alienis, alio commemorandis loco. Conjugium inivit sextâ vice, primum quidem Anno clō Ibc XXXVII. Aprili mense, thalamis in quartum annum usque prorogatis, tumque demum Novembri mense consummatis Regiomonti, cū Virgine olim Præstantissima Viri Nobilis Amplissimi que, *DN. CHRISTOPHORI MARTINI*, Serenissimo *ELECT. BRANDENBURGICO* à Secretis & justitiæ consiliis, ex *JUDITHA SCHULZIA*, sui sexus ornamento, natâ *BARBARA*; quæ, quamvis fato admodum concesserit maturè Anno clō Ibc XXXIX. reliquit tamen sui similem, non nisi unicam, piissimam profectò & insignem Fœminam *CATHARINAM*, Viro Reverendo plurimum Amplissimo, Excellentissimoque *DN. JOHANNI DEUTSCHMANNO*, Theologo - Doctore, de juventute ac salute Academicâ, doctrinis & exemplis vitæ utilissimis, suprâ quam dici potest, meritissimo, Electoraliumque Alumnorum Ephoro vigilantissimo, solennibus locatam nuptiis Anno clō Ibc LVI. ex puerperio defunctam Anno septimo post sexagesimum adulti ævi hujus. Fortunatum illâ parte reddidit Maritum optimum, quod præter filios, enixa filias tres, locis aliquot celebrioribus (è quibus satis sit laudasse solo nomine *VVALTHERUM* Nostrum,) desponsatas. Matrimonium secundum celebravit die X. Augusti, Anno clō Ibc XL. cum Virgine Nobilissima *REGINA FRIESIA*, Magnifici Consultissimique Viri, *DN. D. MICHAELIS FRIESII*, Regiomontani primùm Consulis, deinde Senatoris in judicio Aulico Electoralis Brandenburgici, & tandem Præsidis Ecclesiastici Senatûs, Filiâ, insigni propter & modestiam & alias virtutes plurimas, Matronâ, generoso sanguine *MÜLLHEIMIORUM* cretâ. Peperit hæc illi Natos Natasque universum octo & Parentem videbatur reddidisse felicissimum: sed videbatur. Nam VI. repetiit ab annis teneris per mortem hîc, & illic Deus: Filium reliquit *ABRAHAMUM*, filiam *REGINAM*, par sine exemplo facile futurum, si satis supervivere diutius duntaxat licuisset.

cuiſſet. ABRAHAMUS ſcilicet ætatis anno primo & vicesimo de *Paſſione Chriſti Servatoris* è memoria Ebræam recitaverat Oratiunculam, & multa indolis rariffimæ indicia præbuerat, ut præcipuo inter multos aliosq; Philoſophiæ Candidatos loco etiam Magiſter crearetur. Filia REGINA propter dotes animi, cum probitate tum intelligentiâ, non ſimplici vehenda laude, lætis equidem auſpiciis, ſed minus diuturnis, elocata fuit Nobiliſſimo Conſultiſſimoq; & Excellentiffimo Jcto, DN. VVILHEIMO LYSERO, Rabenſteinii Toparchæ, Antecellori in hæc Academia & Senatori, multis nec vulgaribus nominibus colendo, quæ POLYCARPI Filii unius fecit ipſum Patrem, & puerpera ad cœlites migravit Anno clō Ibc LXIV. quemadmodum & Frater dilectiffimus triennio ſuperiori. Fidem vix factura verba ſint, quantum è afflixerint tot pignorum, tot Conjugum denſata funera CALOVIUM. Sed ſolidabant eum aſpera, ut poſt exceſſum memorabilis REGINÆ ſuæ (quæ mundanis valedixerat analyſi beatâ, Feſto ipſo Pentecoſtes Anno clō Ibc LVIII.) ſequenti denuò connubiali jungeretur foedere cum DOROTHEA ELISABETHA HÜLSEMANNNA, excellenti Virgine, Incomparabilis JOHANNIS HÜLSEMANNI (nomen Viri recitaſſe ſufficit,) in Lipſienſium emporio, d. VII Junii Anno clō Ibc LIX. quam tamen poſt triennium, cum filio laudato unâ extulit luxitq; vehementer die XXVI. Martii. Completo tempore in quartum inclinavit Hymenæum, ductâ in ſocietatem thori nepte maximi ſuperiore ſeculo Theologi LYSERI POLYCARPI, ornamento Virginum CÆCILIA, Juriconſultiſſimo Doctore ac Canonico *Martisburgenſi*, DN. D. ENOCHO Heyland / editâ, elatâ iterum ingenti luctu pariter puerperâ d. III. Septemb. Anno clō Ibc LXX. cum reliquiſſet Filium ingentis exſpectationis, ABRAHAMUM alterum præcoci admodum ingenio, ætatem ſtudiis ſcientiisq; ſupergreſſum minorennem, Magiſtrum mox à pubertate, hujus & *Gieſſenſis* Academiae delictum, Argentorati nobile depositum: nam hæc mortalitatem exiit, mœrore Patris ſempiterno, Anno clō Ibc XXXIV. Nec à quintis tamen abhorrebat thalamis, addictâ recens fide Virgini ſine exemplo, CATHARINÆ ELISABETHÆ; Magnifici olim ac duorum ELECTORUM SAXONUM Archiatri ſupra modum meritiffimi, Experientiffimi nimirum Viri, DN. D. JOHANNIS NESTERI, filia, d. XIII.

FR 24 4660

Novembris, Anno c^o l^o l^o LXVII. ex qua trium liberorum factus Pater sustulit ANNAM SOPHIAM, JOHANNAM ELISABETHAM & JOHANNEM GEORGIUM, & brevi singulos, ipsamque Genitricem Dominam ante ipsum hoc biennium amisit, Diesque (quod ex morbo incurabili discesserat,) beatè mortuam. Aggravatà tot funeribus Charissimorum valetudine infirmus solitariusque Senex, ut gauderet novà vitæ sociâ, & orbitarem solaretur suam, denique ad sexta cominùs respexit vota, & elegit V Vittebergæ partem animi dimidiam, JOHANNAM DOROTHEAM, Virginem Clarissimam, Theologi Gravisimi, canitie, scriptorum solidissimorum, pluribusque meritis omninò venerandi Professoris & Præpositi, DN. D. JOH. ANDREÆ QVENSTEDII, ex *SCHARFIANA* Agente primogenitam. Arcuissimo amore illam usque huc amplexus, prolem nullam interim suscepit, Viduam relinquens juventutis flore pleno. Erat ABRAHAMUS Noster interverso naturæ ordine vegetior ab ætatis anno quadragesimo ad ad septuagesimum & amplius, quam ad virilem statum à tenerioribus. Lethaliter febicitabat infans, alteraque vice juvenis; trigesimo secundo anno hypochondriorum intemperie tentatus, intra proximum septennium non à malo liberari potuit affectu prius, quam Acidularum Egranarum potu, Anno c^o l^o l^o LI. Ex eo integrâ provectus huc ætate rarò est de valetudine conquestus; nisi quòd elapsi anni proximo auctimo post nocturnam mediam gravissimus catarrhus ipsum sensus, intellectus, & sermonis propè usibus privare velle videretur. Exquisitis nihilominus tam providorum Medicorum, DN. SENNERTI Nostri, & Progeneri D. VATERI sui curis adeò collegit vires iterum, ut loca publica officiique partes cum in Templo, tum in Academicis & Consistorii Ecclesiastici conventibus obiret diligenter, atque stando, quam cubando, mori mallet. Die XXI. Februarii nuper rediit majore impetu vis mali apoplectici, quæ in soporem præternaturalem desinebat. Intelligebatur facilè, quid inde secuturum esset. Aderat vocatus à confessionibus privatis Reverendus perquam & Clarissimus Vir, DN. M. JOH. EABRICIUS, Archi-Diaconus ad Marianam Ædem meritisimus, qui cum multis aliis huc convolantibus amicis Necessariisque, precibus, solatiis hymnisque sacris labascentem erigebat. Inter acroamata hæc tandem acquievit placidè pieque; circa XII. meridianam, die Februarii vigesimo & quinto; cum in mortalitate annos transegisset LXXIV. exceptis VI. cum totidem diebus septimanis. Receptus nunc in sinum ABRAHAMI ABRAHAMUS, nuncium militiæ remisit: spectat ad triumphos, & ab manu Domini, fidelis servus permanens, exspectat diadema; postquam munia Pastoris atque Superintendentis apud Nos Ann. XXXIII. Professoris hinc & alibi locorum XLV. Doctoris atque Assessoris verò Ann. XLVII. cum undevicesimâ Decani vice vigil admodum & laudabiliter administrasset. Ite, ite, CIVES ACADEMICI exequias! NUNQUAM PATRIS SIMILIS VIDISTIS FUNUS. Hodie post I. pomeridianam ex CALOVIANIS ædibus procedet pompa, ceremoniæ solennes concionem funebrem excipient cum Sepultura in Parochiali Templo. Vestrum erit, tot & tanta merita CALOVIANA, tot & tanta Necessariorum nomina habere reverenter, ac prolixiore comitatu interesse audiendis & videndis. P. P. a. d. IV. Martii, Anno salutis Christianæ c^o l^o l^o XXCVI.

Pon Za 4660 / FK

ULB Halle 3
003 505 510

f

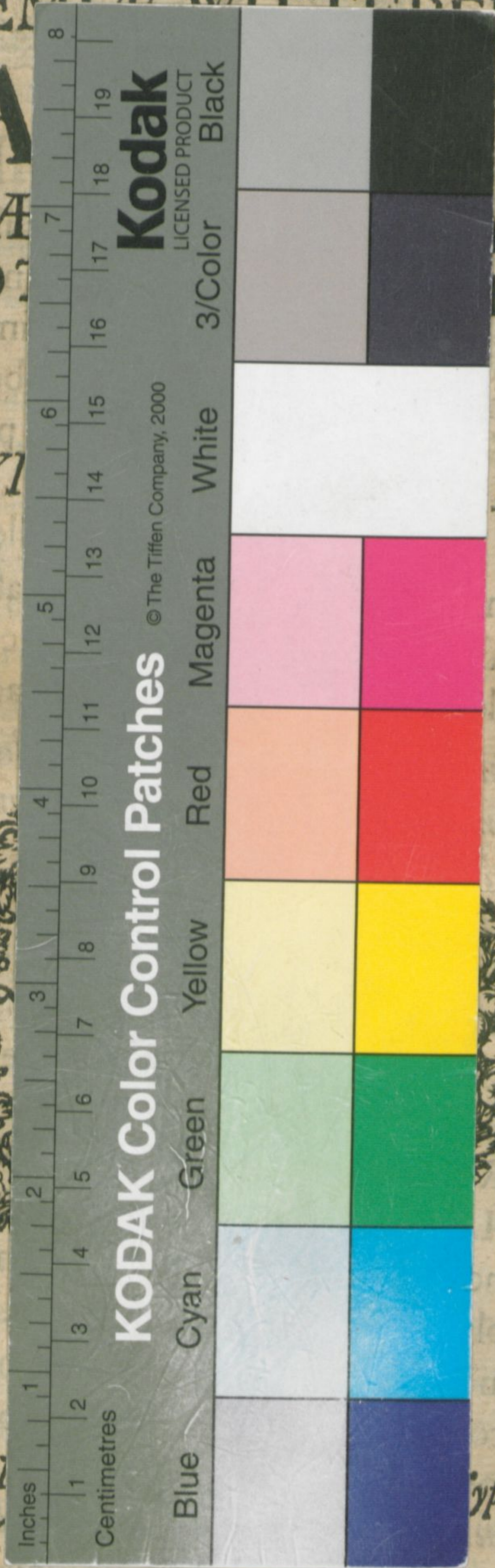

F. R. 52. Abr. Calov. (18)

Za
4660

RECTOR
ACADEMIE WITTEBERGENSIS,
JOHANNES CALOVIVS,
MEDICINAE ET ANATOMIAE
AC BOTANICAE PROFESSOR

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(BAALE)

a. 1
Præfationis et Prolegomeni
Joh. M. Jungermann
Halle, am 1. Octobris 1784
M. Jungermann

K. 52. F.